

CONCLUSIONS I RECOMANACIONS DE L'ESTUDI
“LA DIMENSIÓ ECONÒMICA DE LES ARTS VISUALS A ESPANYA” (2005)

Recomanacions de l'Informe de Resum i Anàlisi

- La valorització econòmica d'aquest sector presenta límits, expressats amb buits d'informació que calen o poden ser coberts amb altres mètodes i enfocaments.
- En el debat actual sobre formes de valorar el sector cultural i artístic s'inclouen els següents criteris:
 - l'art permet el desenvolupament integral de les persones i de les comunitats;
 - les activitats artístiques participatives en educació i en l'àmbit social milloren la capacitat d'inclusió de les persones, afectant positivament el rendiment acadèmic global, o els índex de delinqüència i conflicte social.
- Les xifres econòmiques generades per l'estudi en la seva part empírica permeten construir una primera dimensió econòmica d'aquest sector.
- La valoració econòmica del sector inicia un procés en el qual aquest sector pot ser descrit i entès en base a indicadors que fan comprensible la seva realitat amb independència dels judicis de valor sobre ell.
- L'anàlisi de la xarxa social i dels actius intangibles del sector revelen relacions estables amb els següents sectors:
 - educació, indústries culturals, I+D+i, ciència i tecnologia, inclusió social, drets culturals i diversitat.
- Aquests sectors són estratègics i formen part de les principals estratègies d'impuls al desenvolupament econòmic i social de les societats més avançades.
- És possible identificar mètodes per a relacionar més estretament el sector amb aquests altres sectors esmentats, i d'aquesta manera augmentar l'interès social i públic en la inversió i el creixement de les capacitats del sector.
- L'aspecte més regressiu i negatiu que presenta el sector és la desconexió entre la situació econòmica dels artistes i de la institucionalitat artística bàsica (amb baixos nivells d'ingrés i molt baixes partides pressupostàries) i els arguments culturals o artístics emprats per a justificar inversions públiques i privades.
- Tots els sectors de la cadena productiva de les arts visuals a Espanya requereixen d'indicadors d'inversió més alts, els quals es podrien obtenir mitjançant una planificació estratègica multisectorial, en la qual participen tots els sectors, i que s'empara en una política pública.
- La planificació estratègica del sector s'ha de realitzar en xarxa, i s'han de considerar els indicadors de creixement dels sectors més dinàmics de l'actual economia global.
- En la planificació estratègica s'ha d'incorporar una atenció especial en l'impacte local de la inversió efectuada en cultura i arts, ja que en aquest nivell es comprova l'eficàcia d'aquesta inversió en termes d'ocupació laboral i d'activació de les capacitats productives. L'ampliació de les capacitats del sector per generar ocupació és una prioritat de les economies europees i dels països avançats com a alternativa a la desaparició de llocs de treball causada pels canvis econòmics globals.
- La construcció d'aquesta estratègia requereix d'una metodologia i d'un procediment participatiu que té la doble funció de proveir els criteris i indicadors òptims pel millorament econòmic del sector, i a la vegada, activar un procés d'administració de la seva xarxa social (capital social).
- Institucions internacionals i multinacionals com el Banc Mundial, o la J.F. Kennedy School of Government, de la Harvard University, senyalen el desenvolupament del capital social com el principal factor per la promoció del desenvolupament econòmic.
- Alguns dels criteris que des del treball efectuat en aquest estudi ja s'aporten a la planificació estratègica del sector són els següents:
 - reconeixement del sector com un sector integrat en l'economia dels coneixements i en l'economia de les indústries creatives,
 - construcció de criteris adequats per a l'avaluació de la despesa i de la inversió del sector públic i privat en cultura i arts,
 - incorporació de processos de presa de decisions basats en criteris tècnics i excel·lència professional,
 - incorporació de processos de concurs públic per a la selecció de personal directiu de les institucions culturals,
 - desenvolupament d'estratègies de foment d'inversió privada (col·leccionisme).
- La identitat pública de tots els subsectors que componen aquest sector (artistes, educadors d'art, institucions artístiques, administracions públiques vinculades al sector, agents del sector privat amb activitat al sector, i el sector comercial) ha de ser tractada amb igualtat de condicions que els altres sectors que també produeixen aportacions a l'economia de l'Estat. Per això, cal proveir de major i millor informació a la societat sobre el volum, naturalesa i aportacions d'aquests sectors al conjunt de l'economia i de la societat espanyola.